

periode, og så er jeg ret sikker på, at det vil fortsætte. Det var måske en udgang på det, og dette beslutningsforslag kunne være med til at få bundet en knude på den stadige fremsættelse af det næsten enslydende forslag.

Så kan man spørge: Hvorfor nu på Lærerhøjskolen? Det er, fordi dér nu er en ekspertise opbygget omkring børnelitteratur, og fordi der også er sket en væsentlig udbygning af biblioteksfaciliteterne derude. Så muligheden for at etablere sådan et center er også væsentlig bedre i dag, end den har været tidligere, og det er også et argument for, at man kunne benytte lejligheden til nu at få sat det i værk.

Så er det også rigtigt, som fru Elsebeth Gerner Nielsen var inde på, at det jo ikke kun er et spørgsmål om at få etableret et center, men også et spørgsmål om at få etableret et center, der netop kan koordinere mange af de aktiviteter, der foregår andre steder, f.eks. blandt skolebibliotekarer, forfattere, på universiteter, sådan at det blev koordineret i en fælles indsats.

Det, jeg til sidst vil sige om økonomien, er så især til ministeren og til Socialdemokratiets ordfører. Jeg tror heller ikke, at der alene bliver tale om en udgift. Af dem, der godt kunne tænke sig at etablere sådan et center, er der også skitseret mulige indtægter ved en forfatterskole, altså med henblik på børnelitteratur, kurser for børnebogsforfattere osv., ting, der i sig selv efterhånden kan være med til at give en indtægtsdækket virksomhed, som også er med til at stabilisere udviklingen. Derfor tror jeg, at det gælder om at finde et politisk flertal og finde de ret beskedne midler i forhold til det, man i øvrigt diskuterer herinde, til at give dette en chance ved at give Lærerhøjskolen en indsprøjtning, så den får lavet forsøg.

Venstres og De Konservatives sådan umiddelbare afvisning har jeg været inde på og også på Fremskridtspartiets.

Jeg mener sådan set, at det ikke alene er de elektroniske medier, der er en trussel for børnelitteraturen og for litteraturlæsning i det hele taget, men da dette forslag var sat på Folketingets dagsorden den tirsdag for nogle uger siden, hvor landet lå begravet i sne, blev det ikke til noget, fordi Folketinget ikke kunne mødes. Det fik et formiddagsblad til på lederplads at omtale forslaget på følgende måde:

»Der er ikke noget, der er så skidt, at det ikke er godt for noget. Folketinget skulle i dag have tygget drøv på et forslag fra Enhedslisten om et center for børnelitteratur. Endnu en måde at få

snablen ned i statspengekassen på og en masse ligegyldige stillinger i det offentlige.«

Bedre reklame kunne forslaget sådan set ikke få. Når Ekstra Bladet på lederplads taler imod et center, der skal styrke børns læsefærdigheder, er argumentationen for vores forslag næsten fuldkommen. Vi kan kun takke Danmarks mest sete blad for denne omtale af et forslag, der netop har til formål at prøve at give børnene et godt alternativ, nemlig god børnelitteratur både i undervisningen og i fritiden.

Efter disse bemærkninger ser jeg frem til udvalgsbehandlingen og forhåbentlig også til et besøg på Danmarks Lærerhøjskole, som kan være med til at give f.eks. fru Elsebeth Gerner Nielsen og hr. Hans Christian Schmidt ny viden.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling vedtoges uden afstemning.

Anden næstformand (Henning Grove):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Kulturudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

10) Første behandling af lovforslag nr. L 210: Forslag til lov om ændring af lov om revisionen af statens regnskaber m.m. og lov om statsrevisorerne. (Revision og gennemgang af regnskaber for visse selskaber og virksomheder m.v.).

Af Erling Olsen (S), Ivar Hansen (V), Henning Grove (KF), Margrete Auken (SF) og Kirsten Jacobsen (FP).

(Fremsat 23/2 96).

Sammen med denne sag foretoges den næste på dagsordenen opførte sag, nemlig: